

i continua, hom va augmentant el catàleg. Més tard hom creà, amb el propòsit d'aplegar més element jove dintre d'aquell clos, les seccions esportiva i teatral, aquesta última dividida en infantil i d'adultes. Ambdues tenen un nom ben conegut, per la seva vàlua; la primera, acreditant-se en els partits de futbol, que juga amb els equips dels pobles veïns, i la darrera compta amb un estol d'aficionats al teatre que reïxen sempre en les funcions que organitzen.

De mica en mica el nombre de lectors ha anat creixent, venent amb perseverança l'apatia de molta gent que no es preocupava mai dels llibres, principalment entre els pagesos dels conorns. Ara aquests darrers hi acuden en bon nombre, com ho remarca el fet de que durant la temporada estival, en que les seves activitats agrícoles no els deixen moments de lleure, la majoria de lectors són de la colònia d'estiuers que hi ha a la població; mentre que al contrari, en les llargues vetlles d'hivern hi predomina l'element camperol.

L'actuació dels «Amics del Llibre», és en gran manera profitosa per la població. D'ella cal remarcar-ne també les conferències que ha organitzat, en les quals s'han tractat temes ben

interessants; les excursions i visites efectuades a diversos indrets, en les què hom ha sabut agermanar-hi l'aspecte d'esplai i l'educatiu, i tot un enfilall d'actes culturals que reporten un notable benefici. El nombre de socis passa ja del centenar, i és d'esperar que encara augmenti en una bona proporció.

Moltes corporacions i entitats, oficials o particulars, han contribuït amb la seva aportació a nodrir la biblioteca, convençudes de l'eficiència de la institució; també cal remarcar la generositat d'alguns autors que han cedit per a la mateixa moltes de llurs obres. L'espai de que hom disposa és avui suficient per a les necessitats actuals; per a evitar un eccés d'aglomeració, així com també per a facilitar la lectura, els llibres són deixats al soci en préstec.

Heus ací com desenrotlla les seves activitats aquesta entitat tan simpàtica i patriòtica per la seva finalitat. A cada població de Catalunya ens plauria de veure-hi un rètol com aquest dels «Amics del Llibre», de L'Ametlla, que amb un gest plausible han portat a terme una obra que honora la població i que és ben digne d'ésser imitada i coneguda.

JOSEP M.ª PÜCHADES

AGOST

*Ai, mes d'Agost! Ton sol roent
serena més el firmament,
i va embaumant de joia sana
tota la terra catalana.*

*Ací i enllà
muntanya i pla,
s'hi celebra la gran festa...
Dansa el jovent
— gaudint la gent —
a l'unison de l'orquestra.*

*Ai, mes d'agost! Ton sol roent
com m'encomana el corrent!...
I llenço al vent dolces corrandes,
repercutint per totes bandes...*

*I si bé ja
no puc dansà,
dansa prou ma fantasia,
bo i recordant
temps de galant,
quan els saraus corria.*

*Ai, mes d'Agost! Ton sol roent
prepara el most pel mes vinent,
que serà dolç com melmelada
i enfortidor, com cada anyada.*

*Amb quin plaê
jo et gustaré,
fruita bella i esquisida...
que un cop dins meu
ton rebull lleu,
em retornarà la vida!*

Francesc MAS-ABRIL

PER LES FESTES MAJORS

*A cada casa, d'aquestes cases del Vallès, esquerda-
des, plenes de rovell i amb llacs romànics encastats
per les esclertes, tan plenes de caràcter, es matarà
el pollastre de llavor més gros, l'ànec més molsut i,
si cal, el porc més gras. La mestressa cuinarà una
escudella grassa, plena de llunes, que tindrà tots els
gustos bons per a regalar la gargamella dels propis i
dels convidats. Sortirà la garrafa, plena d'aquell vi
negre, espès com xocolata, que és guardat com un
tesor a la bota petita, plena de pols i de teranyines,
en un recó del celler; vi que cal tallar a llesques,
que té una centúria i que, en beure'l, no sabeu si és
moscatell o ranci, però que tant li fa, perquè sentiu
que us pessigolleja per dins, que us estova els sentits
i us fa esguardar el cel amb ulls de criatura. Beguda
dels déus, de la qual el Vallès té el secret, que ningú
no ha pogut superar, descobrir, ni tan sols imitar...*

Jaume PASSARELL

**¿Com s'explica que una comarca on falten
els primers elements, carbó i aigua, hagi pogut
adelantar tant en la indústria, fins a ocupar el
lloc preferent en la província de Barcelona?
Sabadell, Terrassa, Castellar, Sant Feliu, Grano-
llers, per tot arreu s'alcen les xemeneies, reve-
lant el geni d'un poble actiu i treballador en
perpètua lluita amb la naturalesa.**

Mossen Norbert FONT i SAGUÉ